

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-300/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Dini Jellin, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA PLAKAT d.o.o., OIB: 72519338751, Zagreb, Katančićeva ulica 3, kojeg zastupa punomoćnica Ana Sabljar, odvjetnica u Šenkovcu, protiv tuženika Grad Zagreb, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB 61817894937, radi utvrđenja i isplate, nakon javne, glavne rasprave zaključene 25. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 16. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnim Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama, ŠIFRA: 667269, KLASA: 363-02/2016-016/137 URBROJ: 251-13-33-1/001-16-2 sklopljen između tužitelja kao korisnika i tuženika kao Grada dana 19. listopada 2016. godine, pa stoga taj ugovor ne proizvodi nikakve pravne učinke za ugovorne strane

II. Nalaže se tuženiku GRADU ZAGREBU, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1 (OIB: 61817894937), isplatiti tužitelju CROATIA PLAKAT d.o.o., OIB: 72519338751, Zagreb, Katančićeva ulica 3, iznos od 12.723,55 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama koje se do 31. prosinca 2022. određuju po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godi 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja teče:

- na iznos od 116,96 EUR od 17. siječnja 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 26. siječnja 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 4. ožujka 2017. do isplate,

- na iznos od 116,96 EUR od 25. ožujka 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 13. travnja 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 6. svibnja 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 10. lipnja 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 22. srpnja 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 12. kolovoza 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 7. rujna 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 14. listopada 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 14. studeni 2017. do isplate,
- na iznos od 0,56 EUR od 7. prosinca 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 7. prosinca 2017. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 24. siječnja 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 17. veljače 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 15. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 20. travnja 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 10. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 5. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 0,96 EUR od 5. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 6. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 2. kolovoza 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 6. rujna 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 10. listopada 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 7. studenog 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 8. prosinca 2018. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 8. siječnja 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 13. veljače 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 12. ožujka 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 11. travnja 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 9. svibnja 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 12. lipnja 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 11. srpnja 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 2. kolovoza 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 11. rujna 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 5. listopada 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 9. studenog 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 10. prosinca 2019. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 10. siječnja 2020. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 4. veljače 2020. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 11. ožujka 2020. do isplate,
- na iznos od 352,92 EUR od 4. lipnja 2020. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 8. srpnja 2020. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 4. kolovoza 2020. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 12. rujna 2020. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 9. listopada 2020. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 6. studenog 2020. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 11. prosinca 2020. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 12. siječnja 2021. do isplate,
- na iznos od 116,96 EUR od 10. veljače 2021. do isplate,
- na iznos od 350,89 EUR od 10. ožujka 2021. do isplate,
- na iznos od 350,89 EUR od 11. lipnja 2021. do isplate,

- na iznos od 350,89 EUR od 7. rujna 2021. do isplate,
- na iznos od 116,35 EUR od 3. prosinca 2021. do isplate,
- na iznos od 350,89 EUR od 11. siječnja 2022. do isplate,
- na iznos od 350,89 EUR od 7. travnja 2022. do isplate,
- na iznos od 350,89 EUR od 8. srpnja 2022. do isplate,
- na iznos od 350,89 EUR od 11. listopada 2022. do isplate,
- na iznos od 350,88 EUR od 5. siječnja 2023. do isplate,
- na iznos od 350,88 EUR od 12. travnja 2023. do isplate,
- na iznos od 350,91 EUR od 5. srpnja 2023. do isplate,
- na iznos od 350,88 EUR od 4. listopada 2023. do isplate,
- na iznos od 350,88 EUR od 10. siječnja 2024. do isplate,
- na iznos od 350,88 EUR od 10. travnja 2024. do isplate,
- na iznos od 224,64 EUR od 10. srpnja 2024. do isplate,
- na iznos od 773,38 EUR od 8. kolovoza 2024. do isplate,
- na iznos od 539,56 EUR od 5. rujna 2024. do isplate,
- na iznos od 539,56 EUR od 8. studenog 2024. do isplate, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.066,68 EUR sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se dio zahtjeva tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 250,00 EUR sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

i

riješio je

Dopušta se povećanje tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži platež daljnjeg iznosa od 3.480,69 EUR sa zateznim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da su tužitelj, kao korisnik, i tuženik, kao Grad, sklopili u Zagrebu 19. listopada 2016. Ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama, ŠIFRA: 667269, KLASA: 363-02/2016-016/137 URBROJ: 251-13-33-1/001-16-2. Ovim je ugovorom tužitelj obavezan plaćati tuženiku naknadu za postavljanje pet (5) jednostranih neosvijetljenih reklamnih panoa na građevini, svaki veličine 5,04x2,38m, na ogradu u vlasništvu drugih, izgrađenoj na k.č. 2956/1 k.o. Centar u Zagrebu, Branimirova ulica, nasuprot Branimir centru, u iznosu od 881,27 kn mjesečno (116,96 EUR po tečaju konverzije nakon uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske od 1. siječnja 2023.), a temeljem članka 31. tada važeće Odluke o komunalnom redu („Službeni glasnik Grada Zagreba“ broj 3/14, 16/14, 22/14 i 25/15), odnosno visina koje naknade je u trenutku sklapanja ovog ugovora bila određena sukladno Pravilniku o kriterijima za određivanje naknade za postavljanje ploča s natpisom, plakata, zastavica na jarbolima, reklama i reklamnih panoa („Službeni glasnik Grada Zagreba“, broj 14/15 i 14/16). Odredbom čl. 5. predmetnog ugovora bilo

je propisano da se visina naknade koju je tužitelj obvezan plaćati tuženiku te koja je bila navedena u predmetnom ugovoru, može mijenjati u skladu s aktima nadležnog tijela Grada Zagreba. Nakon sklapanja naprijed navedenog ugovora tuženik je, sukladno čl. 6. istog, izdao Uporabnu dozvolu Klasa: UP/I-361-05/16-001/273 Urbroj: 251-13-22-1/013-16-4 od 27. listopada 2016. kojom je odobreno postavljanje odnosno uporaba prethodno opisanih reklamnih panoa. Poziva se na čl. 5. Ustava RH te čl. 31. Odluka o komunalnom redu. Ukazuje na odluku Visokog pravnog suda, posl. br. Usoz-8/16-7 od 16. lipnja 2016. i Usoz-118/20-9 od 25. travnja 2022. Poziva se na čl. 22. Zakona o Gradu Zagrebu. Navodi da su stranke sklopile ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklama od 19. listopada 2016. na temelju čl. 31. Odluke o komunalnom redu. Poziva se na mnogobrojnu sudsku praksu. Navodi da je tužitelj tuženik platio 9.242,86 EUR sa zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne spori da su stranke sklopile ugovor 19. listopada 2016. Ugovor je sklopljen samovoljno i dobrovoljno. Tužitelj je mogao raskinuti ugovor. Poziva se na sudsku praksu Vrhovnog suda RH, posl. br. Rev-2390/19. Poziva se na čl. 322. i 1115. Zakona o obveznim odnosima. Obveza plaćanja iz ugovora nije protivna Ustavu, prisilnim propisima ili moralu. Tuženik nije nepošten stjecatelj. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tužitelj je u podnesku od 31. ožujka 2026. (listovi 389. i 390. spisa) povećao tužbeni zahtjev za daljnji iznos od 3.480,69 EUR sa zateznim kamatama.

4. Tijekom postupka sud je pročitao ugovor o plaćanju naknade za postavljanje reklame (listovi 9. i 10. spisa), ugovor o komunalnom redu (listovi 11. – 37. spisa), ugovor o zakupu promidžbenog prostora (listovi 38. – 49. spisa), uporabnu dozvolu (listovi 50. – 52. spisa), dopis tuženika upućen tužitelju od 1. srpnja 2024. (listovi 53. i 54. spisa), presude Visokog upravnog suda RH, posl. br. Usoz-8/16-7 od 13. lipnja 2016. (listovi 55. – 59. spisa), Usoz-118/20-9 od 25. travnja 2022. (listovi 60. – 62. spisa), Usoz-52/2024-5 od 27. svibnja 2025. (listovi 63. – 65. spisa), usoz-43/2024-8 od 17. prosinca 2024. (listovi 220. – 225. spisa), Usoz-181/2024-3 od 17. prosinca 2024. (listovi 226. – 229. spisa), Usoz-43/24-22 od 23. ožujka 2026. (listovi 391. – 419. spisa), Usoz-125/2024-7 od 23. ožujka 2026. (listovi 420. – 427. spisa), odluke o komunalnom redu (listovi 87. – 219., 230. – 270. spisa) te izvatke o stanju i prometu (listovi 272. – 382., 428. – 442. spisa),

5. Sud je, također, pročitao i cjelokupnu sudsku praksu, koja djeluje snagom svoje pravne argumentacije.

6. Raspravnim rješenjem od 25. svibnja 2026. (list 482. spisa) sud je odbio daljnje predložene, a neizvedene dokazne prijedloge, kao nevažne, radi utvrđenja odlučnih činjenica. Ovo stoga jer je činjenično stanje u trenutku zaključenja glavne rasprave bilo u dovoljnoj mjeri razjašnjeno za donošenje meritorne odluke, što će biti još dodatno obrazloženo.

7. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno, tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe iz čl. 8. Zakon o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022.,

114/2022., 155/2023. i 146/2025. - dalje u tekstu: ZPP), ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Predmet spora predstavlja zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnosti ugovora o plaćanju naknade za postavljanje reklame, šifra: 667269, klasa: 363-02/2016-016/137, urbroj: 251-13-33-1/001-16-2 od 19. listopada 2016. i zahtjev za isplatu iznosa od 9.242,86 EUR i 3.480,69 EUR, a koje iznose je tužitelj platio tuženiku na osnovu tog ugovora s zateznim kamatama.

9. Između stranaka nije sporno da su sklopile ugovor i da je na temelju navedenog ugovora tužitelj tuženiku isplatio utuženi iznos. Nije sporna visina tužbenog zahtjeva. Nije sporan tijek kamata.

10. Sporna je valjanost navedenog ugovora s obzirom na tužiteljeve tvrdnje da je sklopljen na temelju Odluke o komunalnom redu iz 2023. koja, kao "ostali propis", prema tvrdnjama tužitelja, nije sukladna zakonu Zakonu o komunalnom gospodarstvu, Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi i Zakonu o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te Ustavu Republike Hrvatske. Sporna je osnova. Sporno je je li tuženik savjestan ili nesavjestan stjecatelj.

11. Ugovor za plaćanje naknade za postavljanje reklame od 19. listopada 2016. (listovi 9. i 10. spisa) sklopljen je između tuženika, kao Grada, i tužitelja kao korisnika, a predmet tog ugovora je postavljanje pet jednostranih, neosvijetljenih reklamnih panoa na građevini, svaki veličine 5,04 X 2,38 m, na ogradu u vlasništvu drugih, izgrađenoj na k.č. 2956/1 k.o. centar u Zagrebu, Branimirova ulica, nasuprot Branimir centru, a za što je korisnik dužan plaćati naknadu tuženiku na temelju čl. 31. Odluke o komunalnom redu.

12. HŽ infrastruktura d.o.o., s jedne strane i Croatia plakat d.o.o., s druge strane sklopili su ugovor br. Z-138/23 o zakupu promidžbenog prostora (listovi 38. – 49. spisa) predmet zakupa promidžbenog prostora za postavljanje ukupno 11 reklamnih panoa, pa tako i panoe iz ovog spisa (koji nisu sporni između stranaka).

13. Grad Zagreb, Gradski ured za prostorno uređenje, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet donijelo je uporabnu dozvolu, klasa: UP/i-361-05/16-001/273, urbroj: 251-13-22-1/013-16-4 od 27. listopada 2016. (listovi 50. – 54. spisa) kojom je dozvolio upotrebu pet jednostranih, neosvijetljenih reklamnih panoa prema projektima (navedeno nije sporno, identitet panoa nije sporan, broj panoa nije sporan).

14. Između stranaka nije sporno da je zemljište (ograda) na kojem je tužitelju odobrena izgradnja odnosno postavljanje reklamnog panoa na osnovu prethodno citiranog ugovora vlasništvo trećih osoba.

15. Odluka o komunalnom redu predstavlja opći akt (tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci pod brojem U-II-5157/2005 i dr. od 5. ožujka 2012., "Narodne novine" broj 41/2012.). Navedeno proizlazi i iz odredbe čl. 73. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi kojim je propisano da predstavničko tijelo općine, grada i županije u svom samoupravnom djelokrugu donosi odluke i druge opće akte, u skladu sa svojim statutom. Prije nego što stupi na snagu opći akt obavezno se objavljuje u

službenom glasilu jedinice. Ako općina i grad nema svoje službeno glasilo, opći akt općine i grada objavljuje se u službenom glasilu županije. Opći akt stupa na snagu najranije osmi dan od dana njegove objave. Iznimno, općim se aktom može iz osobito opravdanih razloga odrediti da stupa na snagu prvog dana od dana objave. Opći akt ne može imati povratno djelovanje.

16. Suprotno tvrdnjama tuženika, ovaj sud ima ovlaštenje i dužnost preispitati zakonitost općeg akta u situaciji kad navedeni opći akt više nije na snazi (jer je ukinut – što između stranaka nije sporno), kako je to slučaj u ovoj konkretnoj situaciji, Naime, radi se o općem aktu koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja spornog ugovora te njegov sadržaj ima učinka na valjanost pravnog posla koji je temeljem njega sklopljen. Dapače, učinci su poteknuli i nadalje sve dok je tužitelj po ugovoru nastavio plaćati naknadu tuženiku, kao stjecatelju.

17. Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo je o navedenom pravnom pitanju već stajalište u odlukama, posl. br. Rev-949/2022 od 8. ožujka 2022. i Rev-2169/2019 od 1. ožujka 2023. te u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-4024/2019, U-III-4025/2019 i U-III-4026/2019 od 14. srpnja 2021., a na koje se poziva i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci pod brojem PŽ-1736/2014 od 18. rujna 2024. Svako suprotno tumačenje dovelo bi do nerazmjernog ograničenja prava na pristup sudu (čl. 6. Europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, "Narodne novine – Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99., 14/02., 13/03., 9/05., 1/06., 2/10., 13/17.).

18. Presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Usoz-43/2024-22 od 23. ožujka 2026. (listovi 391. – 419. spisa) ukinute su odredbe Odluke o komunalnom redu (Službeni glasnik Grada Zagreba, br. 15/23., 42/23. i 40/24. – dalje u tekstu: Odluke o komunalnom redu) čl. 61. st. 1. u dijelu koji propisuje "zemljišta i objekte u vlasništvu drugih", čl. 61. st. 2. i čl. 61. st. 4.

19. Presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Usoz-125/2024-7 od 23. ožujka 2026. (listovi 420. – 427. spisa) ukinut je Pravilnik o određivanju naknada za postavljanje ploča s natpisom, plakata, reklama i reklamnih panoa ("Službeni glasnik Grada Zagreba, br. 11/24).

20. Stoga je sud preispitivao zakonitost Odluke o komunalnom redu na temelju koje je sklopljen ugovor između stranaka, a koja je u međuvremenu u ožujku 2026. ukinuta presudom Visokog trgovačkog suda RH, kao što je prethodno navedeno.

21. Spornom Odlukom o komunalnom redu propisan je komunalni red i mjere za njegovo provođenje radi uređenja naselja, održavanja čistoće, čuvanja i korištenja javnih površina, skupljanja, odvoza i postupanja sa skupljenim komunalnim otpadom, uklanjanja snijega i leda te uklanjanja protupravno postavljenih predmeta na području Grada Zagreba (čl. 1. navedene Odluke).

22. Odluka o komunalnom redu donesena je na temelju odredbe čl. 16. Zakona o komunalnom gospodarstvu. Tom je odredbom propisano da je, u cilju pobližeg uređenja odnosa u komunalnom gospodarstvu, predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave obvezno donijeti odluku o komunalnom redu i mjere za njezino provođenje, a s kojom odlukom se propisuju naročito odredbe o uređenju naselja;

održavanju čistoće i čuvanju javnih površina; korištenju javnih površina; skupljanju, odvozu i postupanju sa skupljenim komunalnim otpadom; uklanjanju snijega i leda; uklanjanju protupravno postavljenih predmeta; mjere za provođenje komunalnog reda i kaznene odredbe.

23. Prema odredbi čl. 25. Odluke o komunalnom redu reklame su reklamne zastave, reklamna platna (na građevinskim skelama, ogradama i građevinama u rekonstrukciji, sanaciji ili gradnji), transparenti, reklamni ormarići, oslikane reklamne poruke (na zidovima građevina, ogradama, tendama, prometnicama i slično), reklamni natpisi i drugi predmeti koji služe reklamiranju, osim reklamnih panoa. Način postavljanja reklama određuje pravilnikom gradonačelnik na prijedlog Gradskog ureda za prostorno uređenje, izgradnju Grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet uz prethodno pribavljenu suglasnost gradskog upravnog tijela nadležnog za uređenje javnih gradskih prostora i Gradskog zavoda za zaštitu spomenika kulture i prirode. Zabranjeno je postavljanje reklama suprotno navedenom pravilniku.

24. Nadalje, prema odredbi iz čl. 31. Odluke o komunalnom redu za postavljanje ploča s natpisom, plakata, jarbola, reklama i reklamnih panoa na javne površine, zemljišta i objekte u vlasništvu drugih, plaća se naknada koju pravilnikom propisuje gradonačelnik na prijedlog gradskog upravnog tijela nadležnog za komunalne poslove. Vlasnik, odnosno korisnik predmeta iz st. 1. ovog članka i gradonačelnik, odnosno osoba koju on ovlasti, sklapaju ugovor o plaćanju naknade.

25. Prema tada važećoj odredbi čl. 29. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave vlastiti izvori sredstava općine i grada jesu prihodi od vlastite imovine, u smislu čl. 68. st. 3. t. 1., 2., 3. i 4. Zakona o lokalnoj samoupravi i upravi; općinski, odnosno gradski porezi u skladu s ovim Zakonom; novčane kazne i oduzeta imovinska korist za prekršaje koje sami propišu; upravne pristojbe u skladu s posebnim zakonom, boravišne pristojbe, u skladu s posebnim zakonom; komunalne naknade, doprinosi i druge naknade utvrđene posebnim zakonom; naknade za uporabu javnih, općinskih ili gradskih površina te drugi prihodi utvrđeni posebnim zakonom.

26. Prema odredbi čl. 19. st. 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu komunalna je naknada prihod proračuna jedinice lokalne samouprave, a sredstva komunalne naknade namijenjena su financiranju obavljanja djelatnosti odvodnje atmosferskih voda, održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na čišćenje javnih površina, održavanja javnih površina, održavanja nerazvrstanih cesta, održavanja groblja i krematorija i javne rasvjete.

27. Iz navedenih odredbi ne proizlazi da bi jedinica lokalne samouprave bila ovlaštena općim aktom urediti pitanje naplate naknade za postavljanje reklama i reklamnih panoa na nekretninama u privatnom vlasništvu odnosno na nejavnim površinama. Štoviše, u pravilu korisnik plaća naknadu u vidu zakupnine vlasniku nekretnine na koju je postavljena reklama, a vlasnik nekretnine plaća jedinici lokalne samouprave komunalni doprinos. U odnosu na ovlaštenje tuženika za plaćanje ovakve naknade i Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem pod brojem Revd-2054/2020 od 15. rujna 2020. dopustio podnošenje revizije. Dapače, u konkretnom predmetu tužitelj je nesporno sklopio ugovor o zakupu promidžbenog prostora s HŽ Infrastruktura d.o.o.

28. S obzirom na izneseno, stav je ovog suda da je Odluka o komunalnom redu u dijelu odredbe čl. 31. kojom je propisana obveza plaćanja naknade za postavljanje reklama i reklamnih panoa na zemljište i objekte koji nisu javni u suprotnosti sa zakonom.

29. Navedeno utvrđenje nije suprotno niti utvrđenjima i ocjeni Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, koji je odlučivao o zakonitosti općih akata drugih jedinica lokalne samouprave, a koji su po svom sadržaju bitno slični ovdje spornom općem aktu (odluke broj Usoz-8/2016 od 13. lipnja 2016., Usoz-118/2020 od 25. travnja 2022.).

30. Stoga je ovaj sud utvrdio da je nezakonita Odluka o komunalnom redu u dijelu odredbe čl. 39. dok su a razlozi ništetnosti su postojali u trenutku sklapanja ugovora (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-1051/2022).

31. S obzirom da je odredbom čl. 322. ZOO određeno da je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, a imajući u vidu naprijed navedene zaključke, ocijenjeno je da je Ugovor od 24. srpnja 2012. ništetan i da kao takav ne proizvodi pravne učinke. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

32. U slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivu vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje (čl. 323. st. 1. ZOO).

33. Kako je predmetni ugovor utvrđen ništetnim, tužitelj je ovlašten, po pravilima o stjecanju bez osnove (čl. 1111. ZOO), tražiti vraćanje svega što je na osnovu tog ugovora dao. Budući da nije sporna visina naknade koju je na ime ništetnog ugovora tužitelj isplatio tuženiku, valjalo je tuženika obvezati na isplatu tog novčanog iznosa i to sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od trenutka stjecanja jer je tuženik, prema ocjeni suda, nepošteni stjecatelj (čl. 1115. ZOO). Naime, tuženik je znao, odnosno morao znati, da kao jedinica lokalne samouprave nema, u relevantnim zakonima, uporište za propisivanje općim aktom obveze plaćanja naknade korisnicima s kojima sklapa ugovore za postavljanje reklama na nejavnim površinama.

34. Valja ponoviti da tuženik u ovo postupku ne osporava utuženi iznos, odnosno ne osporava visinu tužbenog zahtjeva već ističe da nije nepošten, već pošten u stjecanju naknade odnosno koristi po osnovi ugovora koji su stranke imale sklopljen.

35. Međutim, nije u pravu tuženik kada tvrdi da kamata tužitelju ne pripada od dana stjecanja, odnosno nije u pravu tuženik kada tvrdi da je on pošten stjecatelj. Ovo stoga što zakonski propisi nisu nigdje propisivali i davali ovlaštenje tuženiku da donosi odluke i pravilnike kojima će propisati obvezu, odnosno pravni osnov za plaćanje naknade za reklame postavljene na tuđem zemljištu, kao i njihov visinu. Iako takvo zakonsko ovlaštenje nije postojalo, tužitelj je sam odlukom o komunalnom redu propisao pravnu osnovu za platež naknade i sklapanje ugovora, ovdje konkretno s tužiteljem i za donošenje pravilnika kojim je uredio visinu naknade. Pritom je tužitelj jedinica lokalne

samouprave koja ujedno ima položaj jedinice područne (regionalne) samouprave te ima položaj i županije (čl. 1. i čl. 2. Zakona o Gradu Zagrebu - Narodne novine br. 62/2001, 125/2008, 36/2009, 119/2014, 98/2019, 144/2020) dok je tužitelj u obavljanju svojih djelatnosti, ovdje konkretno donošenja odluke o komunalnom redu i pravilnika, trebao voditi računa o tome da su odluke i pravilnici koje donosi, kao podzakonski akti, sukladni odredbama zakona, kao višeg pravnog akta (čl. 6. Ustava Republike Hrvatske – Narodne novine br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014).

36. Zbog navedenog, sud je zaključio da je tuženik, suprotno navodima tuženika, nepošten stjecatelj te je kamate sudio počev od stjecanja do isplate, sve primjenom odredbe iz čl. 1115. ZOO-a.

37. Vezano uz navedeno, sud je pročitao, među ostalim, i presudu Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-220/2026-2 od 13. travnja 2026. (listovi 482. – 496. spisa). Tuženik upire da je u toj presudi drugostupanjski sud zauzeo stav da tuženik nije nepošten, već je pošten i to jer je uz odgovor na tužbu, a i kasnije tijekom postupka, priložio brojne presude drugostupanjskog suda, pa i presudu Vrhovnog suda u kojima je zauzeto suprotno shvaćanje da je tuženik imao pravo na naknadu za postavljanje reklame na zemljištu u privatnom vlasništvu, da se tužitelj mogao i ranije koristiti odgovarajućim zakonskim sredstvima i pokrenuti parnicu dok se poštenje predmnijeva i radi se o subjektivnoj kategoriji, a u tom postupku tužitelj nije dokazao da je stjecanje tuženika bilo nepošteno.

38. Iako cijeneći stav drugostupanjskog suda, ovaj sud se ne slaže sa stavom iskaznim u presudu, posl. br. PŽ-220/2026-2 od 13. travnja 2026. Naime, ovaj sud je mišljenja da tuženik, kao jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave sa statusom županije nije ni trebao dovesti tužitelja do takve situacije da uopće mora pokretati ovakve parnične postupke, a kada je već i doveo do ovakve situacije onda je trebao obvezno pravne zahtjeve riješiti u mirnom postupku, a ne ustrajno se nastaviti boriti u parničnim postupcima, sve pored donošenja odluka koja su u prethodno opisanom dijelu presude nezakonite.

39. Visina stope zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO koja se primjenjuje na ostale odnose jer se ovdje ne radi o odnosu iz trgovačkog ugovora, već o plaćanju s osnove stečenog bez osnove.

40. Tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odlukama, posl. br. PŽ-4343/2024 od 12. ožujka 2025.

41. Stoga je odlučeno kao u t. I. i II. izreke.

42. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a.

43. Tužitelju su, kao potrebni za vođenje ovog spora (čl. 155. ZPP) priznati troškovi sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 7.1. Tarife, troškovi sastava podneska od 31. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 8.1. Tarife i troškovi zastupanja, po punomoćniku, na ročištu 25. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 9.1. Tarife, što uvećano za PDV po stopi od 25% i za troškove sudskih pristojbi za tužbu u iznosu od 69,44 EUR i za presudu u iznosu od 247,24 EUR prema

Tbr. 1. st. 1. Uredbe o tarifi sudskih ("Narodne novine" broj 37/23.) i čl. 7. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18., 51/23.) te Tbr. 2. st. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi, ukupno iznosi 1.066,68 EUR. Odluka o zateznim kamatama na dosuđene troškove postupka određena je temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO koja se primjenjuje na ostale odnose. Stoga je odlučeno kao u t. III. izreke.

44. Odbijen je trošak za sastav podneska od 22. travnja 2026. u iznos od 200,00 EUR, uvećano za PDV. Navedeno stoga jer podnesak od 22. travnja 2026. nije bio potreban za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a. Stoga je odlučeno kao u t. IV. izreke.

45. Na temelju odredbe iz čl. 190. ZPP-a riješeno je kao u izreci rješenja.

U Zagrebu 16. lipnja 2026.

Sutkinja:
Dina Jellin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. tužitelju, po pun., uz nalog za sudsku pristojbu na presudu 247,24 EUR
2. tuženiku
3. kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30889-7e99d**

Kontrolni broj: **00600-0bbf8-557dd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DINA JELLIN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.